

Posudek vedoucího bakalářské práce Barbory Blahnové
Toponymie ve vybraných pohádkách Jana Drdy

Tématem bakalářské práce je užití vlastních zeměpisných jmen v pohádkách Jana Drdy. Barbora Blahnová vychází z postupu, jímž Drda ve svých textech narušuje iluzi neskutečného, fantastického světa, a do žánru pohádky zapojuje naopak realie nebo konstanty světa lidské každodennosti. Autorka se přitom opírá o standardní literaturu předmětu, jejíž klasifikaci pohádkového materiálu průběžně ve svém textu připomíná, resp. na základě tohoto třídění Drdovy pohádky člení a charakterizuje.

Svou analýzu zahajuje Barbora Blahnová tím, že ukazuje, jak Drda zbavuje nadpřirozeného rozměru i ten typ textů, které jsou v tradiční klasifikaci adaptovaných lidových pohádek nahlíženy jako „kouzelné“. Z jejího přehledu vyplývá, že hranice mezi nimi a dalším typem, pojmenovaným jako „novelistický“, není ostrá a že postupné ubývání magičnosti ve spisovatelově souboru *České pohádky* a ve dvou jeho dramatech (*Dalskabáty* a *Hrátky s čertem*) je vlastní většině těchto próz.

Dojem mimopohádkové skutečnosti je v Drdových textech asi nejvíce posilován tím, že děje jeho příběhů jsou zapouštěny do míst s konkrétními jmény. Autorka bakalářské práce rozeznává v Drdových pohádkách trojí typ pojmenování: autentická (tj. skutečná místní jména, převážně z Příbramska a středních Čech), realistická (tj. názvy odvolávající se na pojmenování v reálném světě, ale u Drdy označující odlišné entity) a autorská (fiktivní, vyjadřující v uměleckém textu nějakou charakteristiku, vlastnost).

Spisovatelovy postupy ve volbě místních pojmenování jsou dále stručně porovnány s analogickými jevy v pohádkových knihách Ladových, Čapkových, Vančurových a Werichových. Autorka přitom zjišťuje, že drdovská toponymie není v těchto souvislostech nijak výjimečná, ale z jejího pojednání vyplývá, že svět Drdových pohádek je množstvím, resp. všudypřítomností místních pojmenování a relativní vyvážeností jeho trojího typu přece jen výjimečný.

Práce Barbory Blahnové vznikala soustavně, za autorčiny průběžné pečlivé přípravy a porozumivého postupného cizelování textu. V jeho převažujícím rozsahu zůstává pisatelka u třídění a klasifikace předmětného materiálu, do rozboru významů jeho jednotlivých rovin se nepouští, což opatrně hodnotím jako správné rozhodnutí, byla by to práce na odlišné téma.

Rád práci doporučuji k obhajobě a dle jejího průběhu a také dle úrovně ostatních hájených prací navrhuju hodnocení mezi „velmi dobře“ a „výborně“.

Michael Špirit, 4. června 2017